

SÉŌME .XCII.

IL FĒT BON sélébrér son sŕveréin Sijer.

Ô Trę-hôt i me plêt an ton oner tŕjŕs
Chantér, soèt le matin sur le sŕlęt levant,
Soèt kand l'onbre du soer reviént.

5 Tŕjŕs tę- vérités an pléne nuit dirę,
Tę- bontés le matin partxt anonserę :
Lę- krîrę de la vœs, lęs sonerę de jęs
D'épinęte vïool' ę lut.

Ô Séijer, tu me męs an tŕdivin sŕlas

10 Kontanplant ke tu fęs ęvrez ă s'ębaïr !
Kand dę- fęs de ta méin un sŕvenir jöies
An plęzir me ravît le kęr.

Séijer, ó kome jrans, ó kome sont profons
Tę- hôt-fęs ę déséins troop nubilês ă vœr !

15 Tęl konseļ ni dŭ soèt onke ne fut konu,
Ni du fŕ ne fut onke su.

Kand lon vœt le méchant an sa vijęer florir,
Éinsin k'ęrbe ki êt vęrde desus le pré,
Kroęsant ā se k'apręs tunbe desŕs la fô :

20 Éinsin dęt le méchant fenę.

Lę- pęrvęrs alafin sont ajamęs détruis,
Pŕ ne plus relevér sont déjetés aplat :
Tœ trę-hôt ajamęs san- varięr nĭ dœr,
Tŕjŕs męme tu ęs, Sijer.

25 Vœsĭ tęz anemis tŕs ruinés ę moors :
Vœsĭ tęz anemis (ô sŕveréin) dęfęs.
Lę- pęrvęrs devöies prons ă méhansetę,
Ékartés périront dutxt.

Sanblabl' ā l'animal, kĭ leve sur le dęf

30 Un lonk brook atachę, brāve je pœrterę
Mon front hôt ęlevę, mœ ki serę kałard
D'un fręs bôm' odorant lavę.

La vanjanse mon eł êze rejardera

Dę- pęrvęrs ki s'ętoęt kontre męę ělevęs :

35 Męz ĩręęez alęrs sur tęmez annemis

Orront mon dezir āvenu.

Un bon, tęl ke la palm' an sa vijęer, florĭt :

Tęl k'ę ĩ mont de Liban un sędr', ĭ pęssera.

Plantęs dęę- le Sięer vęrdęięront tęęęrs,

40 Prins dan l'ęętre de nętre Dieę.

An vięęesse robust' ankore jęrmeront,

Fęors, dispęos, vijęęręs : Pęr pęblięer komant

Antięr ěę le Sięer, ě ke ma ręch' il ěę :

K'an lui n'ęę nule lādetę.